

บทที่ 6

สรุปผลการศึกษาและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาพบว่า คำ shàng และ xiè เมื่อยूนหลังคำกริยา จะทำหน้าที่เสริมความหมายคำกริยาให้ได้ความสมบูรณ์ ผู้วิจัยเรียกคำ shàng และ xiè ในลักษณะนี้ว่า คำเสริมกริยา บอกทิศทาง ความหมายทางไวยากรณ์ของคำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xiè จะแบ่งได้เป็น 2 ความหมายใหญ่ คือ ความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย

ความหมายโดยตรงของคำ shàng และ xiè คือการบ่งบอกทิศทางของคำกริยาที่อยู่ข้างหน้าคำ shàng และ xiè ความหมายโดยตรงของคำ shàng ยังแยกออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ (1) แสดงทิศทางของคน สัตว์หรือสิ่งของจากที่ต่อไปยังที่สูง สำหรับความหมายนี้ ยังสามารถจำแนกออกเป็นอีก 2 ความหมาย คือ แสดงทิศทางกริยาของคนหรือสัตว์ที่เคลื่อนที่จากที่ต่อไปยังที่สูง และแสดงทิศทางของสิ่งที่ถูกกระทำ โดยเปลี่ยนทิศทางจากที่ต่อไปยังที่สูง (2) แสดงทิศทางมุ่งเข้าไปใกล้เป้าหมายที่อยู่ข้างหน้า

ความหมายโดยตรงของคำ xiè แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะเหมือนกัน คือ (1) แสดงทิศทางของคน สัตว์หรือสิ่งของจากที่สูงไปยังที่ต่อ สำหรับความหมายนี้ยังจำแนกได้อีก 3 ความหมาย คือ แสดงทิศทางของการของคนหรือสัตว์ที่เคลื่อนที่จากที่สูงไปยังที่ต่อ แสดงทิศทางกริยาที่บอกการเปลี่ยนท่าทางจากที่สูงไปยังที่ต่อ และแสดงทิศทางของสิ่งที่ถูกกระทำโดยเปลี่ยนทิศทางจากที่สูงไปยังที่ต่อ (2) แสดงการถอดถอนออกจากสถานที่เดิม

ความหมายโดยนัยของคำ shàng และ xiè คือ ความหมายที่ไม่บ่งบอกทิศทาง แต่จะบ่งบอกความหมายอื่นๆที่แฝงอยู่ ความหมายโดยนัยของคำ shàng แบ่งได้เป็น 6 ลักษณะคือ (1) แสดงความหมายที่บอกว่าเป็นการประกอบเข้าหากัน (2) แสดงการทำให้มีอยู่หรือเพิ่มเข้าไปในที่ใดที่หนึ่ง (3) แสดงการบรรจุเป้าหมายหรือมาตรฐานที่แน่นอน (4) แสดงการบรรจุถึงปริมาณ (5) แสดงถึงการนำสิ่งใดสิ่งหนึ่งไปให้แก่ผู้อื่นด้วยความอนุน้อม (6) แสดงถึงการเริ่มต้นและดำเนินต่อไป

ความหมายโดยนัยของ คำ xiè แบ่งได้เป็น 6 ลักษณะเหมือนกันคือ (1) แสดงถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งแยกตัวออกจากที่เดิม (2) แสดงถึงการทำให้ผลลัพธ์จากการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งคงอยู่ในลักษณะเด่นนั้น (3) แสดงถึงการบรรลุเป้าหมายหรือมาตรฐานที่แน่นอน (4) แสดงถึงการสามารถบรรจุปริมาณที่แน่นอน (5) แสดงถึงการกระทำที่ฝ่ายผู้นำกระทำการต่อระดับล่าง (6) แสดงถึงการกระทำการหรืออารมณ์ที่เข้าสู่อาการซึ่งสงบ

คำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xiè จะมีความหมายหลากหลาย เมื่อถอดความหมายเป็นภาษาไทยแล้ว จะเห็นได้ว่าคำ shàng และ xiè มีความหมายและวิธีใช้ที่สามารถเบริญเทียบได้กับคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย ซึ่งแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ

(1) ความหมายและวิธีการใช้ในภาษาจีนเหมือนกับคำ ขึ้น และ ลง ในภาษาไทย คือ ในภาษาจีนใช้คำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xiè ในภาษาไทยก็ใช้คำเสริมกริยา ขึ้น และ ลง ตามลำดับ

(2) ความหมายเหมือนกัน แต่ใช้คำเสริมกริยาต่างกัน คือ ภาษาจีนใช้คำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xiè ในภาษาไทยก็ใช้คำเสริมกริยาเหมือนกัน เพียงแต่ว่าไม่ใช้คำ ขึ้น และ ลง แต่ใช้คำเสริมกริยาอื่นๆที่มีความหมายเทียบได้กับคำ shàng และ xiè ในบริบทนั้นๆ ได้แก่คำว่า ทัน ไว้ เข้ามา ได้ สัก เข้า เริ่ม ออก และ มา

(3) ภาษาจีนใช้คำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xiè แต่ภาษาไทยไม่ใช้คำเสริมกริยา คือ ในภาษาจีนใช้คำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xiè แต่เมื่อถอดความเป็นภาษาไทยจะไม่ใช้คำเสริมกริยาแต่อย่างใดในบริบทนั้นๆ

อนึ่งประเภทที่ (2) และ (3) บางครั้งอาจต่างไปจากที่กล่าวมาข้างต้นบ้าง นั่นก็คือภาษาไทยอาจไม่ใช้คำเสริมกริยาหรืออาจใช้คำเสริมกริยาอื่นตามความเหมาะสมสำหรับคำ shàng และ xiè ประเภทที่ (2) และอาจไม่มีคำเสริมกริยาที่ได้สำหรับคำ shàng และ xiè ประเภทที่ (3) ขึ้นอยู่กับรูปแบบของประโยคภาษาไทยในบริบทนั้นๆ

จากการวิเคราะห์ข้อมูลประกอบการอธิบายความหมายของคำ shàng และ xiè ผู้วิจัยพบว่าความหมายของคำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xiè นั้นยังขึ้นอยู่กับความหมายของคำกริยาที่อยู่ข้างหน้าด้วย หากไม่พิจารณาความหมายของคำกริยา ก็ไม่สามารถอธิบายความหมายของคำเสริมกริยา shàng และ xiè ได้ จะนั้นการตีความความหมายของคำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xiè ต้องดูความหมายแห่งของคำกริยาด้วย นอกจากนี้ยังมีข้อสังเกตว่าคำกริยาที่สามารถปรากฏร่วมกับคำ shàng และ xiè สมากจะเป็นคำพยางค์เดียว คำกริยาสองพยางค์จะมีเป็นส่วนน้อย

6.2 ข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่ได้นำคำเสริมกริยาบอกทิศทาง 起 qǐ "ขึ้น" และ 起來 qǐlai "ขึ้น" มาเป็นองค์ประกอบในการศึกษาร่วมกับคำเสริมกริยาบอกทิศทาง shàng และ xià เพราะไม่ได้อยู่ในขอบเขตการวิจัย แต่ในบางปริบบทจะพบว่าคำ shàng และ xià มีความหมายเกี่ยวเนื่องกับความหมายของคำ qǐ และ qǐlai ด้วย ด้วยตัวอย่าง

<u>抬</u> <u>起</u> <u>頭</u>	ตรึงข้ามกับ	<u>低</u> <u>下</u> <u>頭</u>
táiqǐ tóu		dīxià tóu
เมยหน้าขึ้น		ก้มหน้าลง
<u>舉</u> <u>起</u> <u>手</u>	ตรึงข้ามกับ	<u>放</u> <u>下</u> <u>手</u>
jǔqǐ shǒu		fàngxià shǒu
ยกมือขึ้น		วางมือลง
<u>站</u> <u>起</u> <u>來</u>	ตรึงข้ามกับ	<u>坐</u> <u>下</u>
zhànlìlái		zuòxià
ยืนขึ้น		นั่งลง

ในตัวอย่างข้างต้นนี้คำ qǐ และ qǐlai แสดงการเคลื่อนที่จากที่ต่ำไปยังที่สูง (Liú Yuèhuá, 1998:316-345) คำ shàng ก็แสดงทิศทางจากที่ต่ำไปยังที่สูงเหมือนกัน แต่จะไม่พูด *抬上頭*tái shàng tóu. *舉上手*jǔ shàng shǒu *站上*zhànlì shàng จะนั้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าความมีการศึกษาความหมายของคำเสริมกริยาบอกทิศทาง 起 qǐ "ขึ้น" และ 起來 qǐlai "ขึ้น" ด้วย

นอกจากนี้ยังควรศึกษาความหมายของคำ shàng และ xià ที่ทำหน้าที่เป็นคำกริยา คำกริยาณสมบอกทิศทาง คำแสดงตำแหน่ง และ คำผสาน โดยเบริญเทียบกับคำ ขึ้น และ ลง ที่ทำหน้าที่ต่างๆและคำลักษณะเดียวกันในภาษาไทย เพราะจะช่วยให้เข้าใจได้ชัดขึ้นว่า คำเหล่านี้ในภาษาไทยและภาษาจีนนั้นมีความหมายและวิธีการใช้ที่เหมือนหรือต่างกันอย่างไร เพื่อจะได้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาจีนสำหรับคนไทยต่อไป